

Godišnja pretplata Din 30.—
za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
prave: Šibenik, p. p. 17.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Zaključci Poslovnog odbora episkopata

Poslovni odbor katoličkog episkopata Kraljevine Jugoslavije odlučio je na svojim vijećanjima od 25. do 27. veljače 1933 saopćiti ove zaključke:

1. Katolički biskupi Jugoslavije kao službeni od Boga postavljeni učitelji i čuvari vjere i morala u svom katoličkom stadiu izdali su poznatu Poslanicu o sokolskoj ideologiji, kakva se nalazi u programatskoj knjizi Sokola Kraljevine Jugoslavije „Putevi i ciljevi“, s jedinom svrhom i nakanom, da odvrte osobito od mladeži pogibao, koja joj prijete, kad bi se ta načela provodila u odgoju mladeži.

Poslanica je bila namijenjena najširim slojevima, pak zato nijesmo mogli analizirati „Puteve i ciljeve“ i filozofski raspravljati, već smo iz velikog mnoštva prijavljenih slučajeva navodili samo nekoliko činjenica, da pokazemo tu pogibao. — Izričito pak istaknuli smo, da osuđujemo samo protivjerski duh i odgojna načela, a ne sam Sokol i sve Sokolske jedinice te napose spomenuli, da se protivjerske pojave još ne zapažaju posvuda jednako, jer protukatolički duh još nije dovoljno pronikao sokolske načelnike, prednjake, prosvjetare i druge vođe.

To je bila jedina svrha naše Poslanice, ali razni neprijatelji sv. Crkve katoličke podmetnuli su nam razne nepoštene namjere i dapače, što je najgroznije, protudržavne konspiracije sa najljućim neprijateljem našim izvan države. I tako su neprijatelji Crkve katoličke stvorili bazu, iz koje su najstrašnijim i najskrovitijim načinom u javnim glasilima navaljivali na nas biskupe i raspirivali mržnju na nas — a sve s prozirnom svrhom, da pomognu onima, koji bi htjeli da unište Crkvu katoličku u Jugoslaviji.

Mi katolički biskupi pred Bogom i čitavim svijetom sve klevete, a osobito ovu najgrozniju, najodrešitije otklanjamo te ponovno najsvčanije izjavljujemo, da je Poslanica naša i po

sadržaju i po namjerama našim sasvim i jedino vjerskog i moralnog karaktera.

Borba protiv naturalističkog sokolskog odgoja nije od danas. Već godine 1921. ustali smo svi biskupi Kraljevine Jugoslavije još oštrijom Poslanicom protiv bivšega Jugosokola, a onda osobito od godine 1929. mnogo smo puta i usmeno i predstavkama molili i zaklinjali i upozoravali nadležne faktore na pogibao, ali na žalost bez uspjeha.

S K J u Sokolskom Glasniku, koji izlazi u Ljubljani, br. 4, od 20. januara 1933. piše, da „se sokolska misao nalazi u oštroj i neizgladivom idejnom sukobu sa osnovnim načelima klerikalizma“ — što znači s katoličkom Crkvom i njezinom naukom. To pokazuje nesumnjivo, da je naša Poslanica bila i te kako aktualna i opravdana, a takva je i danas.

2. Poslovni Odbor s dubokom ogorčenošću prosvjeduje protiv prijedloga, što se dne 17. veljače o. g. iznio u Narodnoj Skupštini, da se Isusovce, Lazariste, Družbu sv. Srca Isusova, kao i svaki drugi red, muški i ženski, za koji se utvrdi, da stoji u neposrednoj vezi s redom Družbe Isusove, iz naše zemlje protjera i njihovo imanje konfiscira.

Taj je prijedlog uperen proti Božjim pravima; proti bitnim zadacima, što ih katolička Crkva mora da provodi; proti elementarnom pravu, što ga svaki čovjek za svoje duhovno usavršavanje ima, te jednostavno gazi načelo građanske snošljivosti.

On u svom duhu i sa svojom metodom opravdava načelo sile i širom otvara vrata svakom prevratu i revoluciji.

On je krajnje nepravedan, jer hoće, da bez suda i dokazane krivnje najstrože kazni i progoni instituciju, koja se nije ogriješila ma o koji zakon u

državi, dapače je od svega dolaska u zemlju do danas velezaslužna za vjerski život i kulturu našeg naroda.

On konačno povređuje sam sadašnji Ustav.

3. Dužnost je također Poslovnom Odboru, da svrati pažnju na najnoviji akt Banske Uprave Dravske Banovine, s kojim se dne 17. veljače raspustila „Prosvetna Zveza v Ljubljani in v Mariboru“ sa više od četiri stotine katoličkih prosvjetnih društava. Posve je nemoguće, da bi se sva pojedina društva u protimbi sa svojim od države odobrenim pravilima tako ogriješila te bi bio opravdan i u interesu javnog porotka potrebit raspust svih tih društava.

POSITE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.

Sulžene cijene svim cipelama!

Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK

Kralja Tomislava

SPLIT

Marulićeva 7.

Zakonski prijedlog o izgonu Isusovaca

Kako novine donose, u Narodnoj je skupštini dr Oton Gavrančić iznio ovaj zakonski prijedlog, koji donosimo u cijelosti:

§ 1. Redu Družbe Isusovaca (Societas Jesu) zabranjuje se nastamba, zadržavanje i djelovanje na cijelom području Kraljevine Jugoslavije. Ni red kao pravno lice, ni pojedini njegovi članovi nemaju prava od dana stupanja na snagu ovoga zakona da se zadržavaju ma u kojem mjestu kraljevine.

§ 2. Onim članovima reda, koji su su jugoslavenski državljani, opredijeljuje se kao mjesto stanovanja otok Vis, ako ne žele iseliti se.

Ono lice, jugoslavenski državljani, a pripadnik reda Družbe Isusove, koje se na temelju ovoga zakona iseli, ne će imati više prava da se povрати u zemlju, kao da je inozemni državljani.

§ 3. Članovima zabranjene Družbe Isusovaca, jugoslavenskim državljanima, ne dozvoljava se zajedničko stanovanje ni na otoku Visu, već imadu svaki za sebe da žive, baveći se bilo kojim poslom. Oni ne mogu do steknu nikakvim pravnim poslovima ni među živim, a niti za slučaj smrti nepokretnu imovinu.

Zateče li se 48 sati poslije stupanja na snagu ovog zakona ma koji član reda spomenutog u § 1. unutar granica države, odnosno jugoslavenski državljanin član reda izvan granica otoka Visa, bit će kažnjen radi policijskog prestupka do 30 dana zatvora, a poslije održane kazne stražarno proveden preko granice, odnosno na otok Vis.

§ 4. Zateče li se na području kraljevine, odnosno izvan otoka Visa, poslije vremena naznačenog u § 3. ovoga zakona, bilo koji od članova Družbe Isusove, da izvršuje bilo kakvo crkveno ili građansko djelovanje, bit će krivi prestupka i kažnjeni do pet godina zatvora, a poslije održanja kazne stražarno prevedeni preko granice, odnosno na otok Vis.

§ 5. Teritorijalno nadležne prvostepene upravne vlasti popisat će, čim ovaj zakon stupi na snagu, cijelu imovinu nepokretnu i pokretnu reda Družbe Isusovaca. Ovu će imovinu unovčiti na javnim licitacijama, a utržak uložiti će se koristonosno kod Državne hipotekarne banke. Od toga novca osnovat

će se zaklada za uzgoj rimokatoličkih svećenika u jugoslavenskom nacionalnom duhu, a i za potporu siromašnih rimokatoličkih župa. Bliže odredbe donijet će ministar pravde i ministar prosvjete zakladnicom, kojoj se priznaje zakonska snaga.

§ 6. Ovaj se zakon proteže i na

Lazariste, na družbu sv. Srca Isusova, kao i na svaki drugi red muški i ženski, za koji se utvrdi da stoji u neposrednoj vezi s redom Družbe Isusovaca.

§ 7. Ovaj zakon stupa na snagu, kad ga Kralj potpiše i kad bude zakonito proglašen.

Iz njemačkoga Kulturkampfa

Njemački državni kancelar Bismarck nadao se, nakon što je pobijedio katoličku Austriju i Francusku god. 1866. i 1871., da će pokopati i bijeloga starca u Vatikanu. Veseljem je zato gledao, kako je liberalna Italija oduzela Papi Rim. Car Vilim I. i kancelar Bismarck dali su se sada na posao, da naprave od Njemačke moćnu, ali protestantsku državu. Htjeli su, da odaleče katolike od ljubavi i poslušnosti sv. Ocu u Rimu i da ih otcijepe od jedinstva sa apostolskom Petrovom Stolicom. Stoga su htjeli stvoriti novu raskolničku katoličku Crkvu, pa su izdašno pomagali od Döllingera započeti starokatolički pokret. Da im uspije provesti ovo progonoštvo protiv katolika, započese izdavati zakone protiv katoličke Crkve, plijeniti katoličku štampu, bacati u tamnice katoličke biskupe i nadbiskupe, brojne svećenike i dobre svjetovnjake, tjerati vjeroučitelje iz škola i župnike iz župa. Policija je imala pune ruke posla protiv katolika.

Tada je Bismarck imao u Parlamentu većinu uza se, pa je mislio, da može sve. Zato je započeo t. zv. Kulturkampf ili borbu protiv katoličke kulture te dao ukinuti u ustavu one paragrafe, koji su priznavali slobodu katoličkoj Crkvi. Tada se digao centrumaški zastupnik Schölerer-Alst i rekao saborskoj većini: „Svi vaši zakoni ne će odalečiti srca katolika od Namjesnika Kristova“. A zastupnik Windthorst je završio svoj govor: „Mogu pasti paragrafi ustava, ali će zato ostati drugi paragraf, a taj paragraf je: Ti si Petar, i na toj stijeni ja ću sazidati Crkvu svoju i vrata paklena ne će je nadvladati!“

Prvi, koji su osjetili bijes progonoštva protiv katoličke Crkve u Njemačkoj, bili su Isusovci. Već god. 1871. bili su upućeni Reichstagu prijedlozi za izgon Isusovaca. Kad to nije odmah uspjelo, onda Wagener predloži god. 1872., da se taj prijedlog prosljedi Bismarcku, da on pripravi nacrt zakona protiv Družbe Isusove. Izgon Isusovaca

Patriotizam hrvatskoga svećenstva

(Nastavak)

Hrvatsko je svećenstvo još u najranije doba otvorilo najbogatije i najvrednije knjižnice. Tako je trebinjski biskup Krušić oko god. 1510. ostavio oporučno svoju knjižnicu od 2 000 svezaka dominikanskom i franjevačkom samostanu u Dubrovniku. Knjižnice su imali svi naši samostani, kaptoli, a i mnogi župni uredi. Neke od tih knjižnica su i danas dragocjene.

Pa i kasnije, kad su svjetovnjaci zauzeli glavna mjesta u našem narodu, svećenstvo je ostalo uvijek na čelu prosvjetnoga i čudorednoga rada u narodu. Preteče Ljudevita Gaja u hrvatskom narodnom preporodu su svećenici: biskup Vrhovac, kanonici Mandić, Mihanović, Korolija, svećenici Mikloušić, Jandrić, Vračan, Krmpotić,

Došen i t. d.

Po svim našim bogoslovskim vodovima organizirali su se „Zhorovi duhovne mladeži“, u kojima su se svećenički kandidati vježbali i pripravljali za prosvjetno-socijalni rad u narodu. Prva od tih organizacija naših bogoslova bila je književno društvo „Kolo mladih rodoljuba“, što su ga god. 1835. osnovali zagrebački klerici sa svrhom: „prosvjećenje domovine“.

Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima, toliko zaslužno za pučku prosvjetu, osnovali su god. 1867. svećenici. Oni su njegovi najveći propagatori, a i pisci njegovih knjiga. Kaptol Vrhbosanski, pa Isusovci, Franjevci, Dominikanci su uz osiromašjelo svećenstvo i danas svojim glasnicima, revijama i knjigama najozbiljniji širitelji katoličke i hrvatske kulture u našem narodu.

II. HRVATSKO SVEĆENSTVO I ŠKOLSTVO

I opet je katolička Crkva ona, koja otvara škole i pokreće cijelo školstvo kod nas. U crkvenom saboru lateranskom III. god. 1179. kanon XVI. traži, „da se u svakoj katedralnoj crkvi postavi učitelj, komu pripada dovoljna nagrada i da besplatno poučava siromašne klerike“. Ivan arciakon gorički, kanonik zagrebački, svjedoči, da je na temelju toga zaključka odmah kaptol zagrebački odredio, da se imade dati jednaki dio, kao i svakome kanoniku, u naravi i onomu učitelju, koji će badava poučavati svećeničke kandidate. U toj se školi učilo čitati, pisati, pjevati, latinski jezik i vjeronauk. Prvi narodni učitelji bili su naši svećenici i redovnici. Kraljevi i velikaši bili bi nepismeni, da se nijesu naučili čitati i pisati u crkvenim školama.

(Nastaviće se.)

bila je davna želja Bismarcka. Zato se nije dugo čekalo na taj zakonski prijedlog. Prijedlog je primljen iza tri dana rasprave, i to 14., 15. i 16. lipnja 1872., i ako su na 10.000 potpisa za izgon katolici poslali vladi 400.000 potpisa za Isusovce.

Tekst ovoga sramotnog i nepravednog zakona protiv zaslužnih Isusovaca glasi:

§ 1 Red Družbe Isusove, kao i redovi, koji su s njim u vezi, te slična vjerska društva, zabranjeni su na području njemačkoga carstva. Osnivanje novih kuća ne dozvoljava se, a one, koje već postoje, moraju prestati u roku, koji će odrediti savezna vlada kroz vrijeme od 6 mjeseci.

§ 2. Članovi ovih redova i organizacija mogu, ako su stranci, biti isključeni iz zemlje; ako su pak Nijemci, može im se odrediti boravak u kojem osobitom kraju.

§ 3. Federalna vlada ima zadaću, da izvrši ovu naredbu.

Kako se vidi, ovaj zakon u suštini je bio izdan proti svim redovnicima. Kad su neki prigovorili nestalnosti osoba, pogodnih ovim zakonom, izjavili su u ime vlade Friedberg i još neki, da su redemptoriste, lazariste, traopisti i franjevci, braća kršć. škole i t. d. u vezi s Isusovcima. Wagner je pošao i dalje, te je nastojao uvjeriti zastupnike, da imade Isusovaca sakrivenih pod svim haljinama.

Centrumaški zastupnik Reichensperger je tada rekao: "... Ovaj je zakon bankrot liberalizma na duhovnom polju. Vi se ne znate boriti proti Isusovcima moralnim oružjem, pa mjesto da ih okrivite za koje zločinstvo, gonite ih silom". Mallinckrodt nazvao ga je „zakonom progonstva, padom slobode, gaženjem prava“. Protiv ovoga zakona o izgonu Isusovaca glasovali su i socijalist Bebel, protestant Gerlach i liberalac Gerstner. Još prije rekao je Windthorst: „Radi se o ratu protiv katoličke Crkve. Raskol starokatolika sa Döllingerom doživio je bankrot. Oni hoće, da osnuju narodnu crkvu i da odaleče katolike Nijemce od sv. Stolice i Pape, pa da ih stave pod knut policije“. Glasilo centruma „Germania“ pisala je, da novo njemačko carstvo hoće da uništi katoličku Crkvu, „ali katolici su svijesni, da nijesu u Rusiji, pa da zato neće poprimiti novu narodnu vjeru, koju im nuđa vlada“.

Vlada je htjela da sve protestantizira, kako bi mogla poslije lakše sve germanizirati. Dok se Bismarck borio s katoličkom Crkvom, socijalizam i komunizam su napredovali i svuda se širili, jer su morali napredovati buntovni elementi, kada im država pripravlja put, oslobađajući ih najvećega dušmanina — katolicizma.

5. srpnja 1872. ukazom proglašen je i stavljen na snagu zakon protiv Isusovaca. Narod se bunio, narod je plakao i protestirao, grad Essen su morali čak vojnički okupirati. Ministar Falh ipak još nije bio zadovoljan. On je govorio, da su i drugi redovnici isto pogibeljni, jer i oni šire ljubav prema Papi, drže propovijedi, upravljaju katoličkim društvima, a i ostali generali raznih redova žive u inozemstvu. Treba dakle sve progoniti.

Papa Pio IX. protestirajući protiv ovih nepravednih zakona pisao je caru: „Tim zakonima ne ćete drugo postići, nego da ćete srušiti svoje prijestolje“. Tako je i bilo, jer su anarhisti pokušali da ubiju njemačkoga vladara.

Međutim su se katolici dobro organizirali, te vjernici i svećenstvo složno su branili vjersku slobodu. Biskupi su se često sastajali i održavali konferencije na grobu sv. Bonifacija u Fuldi. Iz tih konferencija slali su vjernicima vatrena pastirska pisma, puna apostolskoga žara, po župama su se držale misije, povećavala se katolička štampa, cvala su vjeska društva. Centrum pak, kao zastupstvo katolika, usprotivio se, da pomaže glasanjem vojnički i druge budžete, dok ne budu ukinuti ovi tiranski zakoni protiv katolika. Sve ovo prisili vladu, da za dobrobit i mir Njemačke povuče ove zakone i da se pomiri sa katoličkom Crkvom.

I tako su Bismarck i protestantizam morali u Canossu. Bismarck je upoznao moć katolicizma, kad je priznao u Parlamentu: „Prošlo je mnogo godina, da se ja borim protiv Centruma, ali on dalje stoji nepomičan kao kula. Ja sam umoran, umoran do smrti. Jakost Centruma je nepobjediva.“ Bismarck se morao povući iz javnoga života, ali još prije, već god. 1880., počela je njemačka vlada da ublažuje i povlači protivkatoličke zakone, a god. 1882. opet je uvela diplomatsko poslanstvo kod sv. Stolice i svi redovnici dobili su slobodu djelovanja.

Tako svršava Kulturkampf. Sv. Otac

Papa Lav XIII. u javnom konsistoriju 23. svibnja 1887. tim povodom je rekao: „Svršen je oštri rat, koji je toliko škodio Crkvi, a Državi nije pomogao“. Što se pak tiče Isusovaca kancelar Büllow god. 1903. izrazio se protivan zakonu protiv Isusovaca, pa i za one, koji su iz inozemstva, te je dopustio, da se Isusovci povrate, ali nijesu smjeli otvarati škole i novicijate. Pobjedom Antante protestantski Kaiser je pobjegao iz carstva, a nova Republika god. 1919. je dala potpunu slobodu djelovanja Isusovcima.

Zakon i otpust od posta i nemrsa (za sve biskupije u crkvenoj provinciji Dalmacije u Jugoslaviji)

I. *Dani posta i nemrsa*, kad je zabranjeno meso i mesna juha, a dopuštena je jedamput dnevno, pri glavnom obroku, mliječna hrana (jaja, mlijeko, sir, maslo, itd.) i masna začina, te se može na glavnom obroku jesti do sitosti, dok ujutro i uvečer glede kolikoće i kakvoće vrijede mjesni običaji. Ovi dani posta i nemrsa jesu: a) sve korizmene srijede, osim srijede u Velikoj nedjelji; b) svi korizmeni petci; c) subota iza Čiste srijede, subota iza prve korizmene nedjelje i Velika subota samo do podne; d) sve kvatrene srijede, petci i subote u godini; e) uoči Duhova, Velike Gospe, Svih Svetih i Badnji dan.

II. *Dani posta bez nemrsa*, kad je dozvoljena jedamput dnevno, pri glavnom obroku svaka hrana ili mrsna ili nemrsna do sitosti, a ujutro i uvečer glede kolikoće i kakvoće vrijede mjesni običaji. Ovi dani posta bez nemrsa jesu: a) svaki ponedjeljak, utorak i četvrtak u korizmi; b) srijeda u Velikoj nedjelji; c) svaka subota u korizmi osim triju slijedećih korizmenih subota: subote iza Čiste srijede, subote iza prve korizmene nedjelje i Velike subote samo do podne.

III. *U sve posne dane*, ujutro i uvečer, glede kakvoće hrane, dopuštena su jaja, mliječna hrana i koja mu drago začina, bila ona i od tustila živina.

IV. *U dane posta bez nemrsa* u korizmi, kad se može jesti meso na objedu, dozvoljeno je meso i na večeri.

V. *Dani samoga nemrsa, bez posta*, kad je zabranjeno meso i mesna juha, a dozvoljena je svaka druga hrana, pa i masna začina, jesu svi obični petci

preko godine, osim gore navedenih, kad je post i nemrs.

VI. U dane posta može se glavne obroke izmijeniti tako, da se objeduje namjesto večere, a večerava namjesto objeda.

VII. U dane posta, kad se može mrsiti, dozvoljeno je jesti i mesa i ribe.

VIII. U nedjelju i zapovjedne blagdane (osim blagdana u korizmi) nema ni posta ni nemrsa. Pada li pak u ove dane post i nemrs vigilije, tada prestaje obveza, te se ne prenaša na prediduci dan, n. pr. u subotu.

IX. Dužni su na nemrs oni, koji su navršili sedmu godinu života pa sve do smrti; dužni su na post, t. j. da u danima posta jedu do sitosti samo na glavnom obroku, oni, koji su navršili dvadeset i jednu godinu života, a nijesu još ušli u šezdesetu.

X. Oni, koji jedu u ekonomičnim mensama, u restauracijama i gostionicama, dužni su na nemrs samo u sve petke, na Čistu srijedu i na Badnji dan.

XI. Oni, koji putuju brodovima ili željeznicom, dužni su na nemrs samo na Čistu srijedu, u sve kvatrene petke, na Veliki petak i na Badnji dan.

XII. Oni pojedini vjernici ili pojedine obitelji, koje s opravdanoga razloga trebaju većeg otpusta, neka se obrate svojim župnicima, koji će se vladati prema kan. 1245. § 1. i kan. 84. § 1. i 2.

XIII. Kada je potrebit otpust za cijelu župu ili odlomak, dotični će se župnik obratiti na svoj Biskupski Ordinarijat.

XIV. Vjernici će nastojati, da nadoknade za ove otpuste drugim dobrim djelima, navlastito milostinjom siromasima.

Iz katoličkoga Šibenika

KORIZMENE PROPOVIJEDI U KATEDRALI su svake srijede i petka (do IV. korizmene nedjelje) u 7 sati navečer, a svake nedjelje osim Cvjetnice u 11.15 sati prije podne. Od 26. III. do uključivo 1. IV. biće propovijedi svake večeri u 7 sati u formi duhovnih vježbi. Ovogodišnji naš korizmeni propovjednik je mp. o. Frano Miolin, konventualac.

PRIREDBA MALIH KRIŽARA. U nedjelju 26. II. t. g. Mali Križari priredili su u Kat. Domu lijepu zabavu. Uz tri deklamacije, koje su vrlo osjećajno izveli, odigrali su i dva igrokaza. Dječaci su se uživjeli u svoje uloge i oba su komada živo i dobro odigrali. Prvi od njih — „Ljubav i zloba“ — bio je zanimljiv, jer je prikazivao pobjedu ljubavi nad zlobom u svijetu. Nosioi te ljubavi su Križari. Drugi — „Mali ptičari“ — pobudio je kod publike veliko zadovoljstvo. Buran smijeh i aplauz pozdravio je i nagradio male djetante. Tako su ovoga puta naši mališi ovom svojom uspjelom priredbom potpuno zadovoljili publiku. — Na mladima svijet ostaje! Zato, ako želimo, da sebi pripravimo bolju budućnost, preporučujemo roditeljima, da šalju svoju djecu u Male Križare, gdje će uz ojačanje vjere i vršenje kršćanskih dužnosti djeca prosvijetliti um i oplemeniti srce.

DEVETNICA SV. JOSIPA. 9. t. mj. počela je u crkvi sv. Frane devet-

nica na čast sv. Josipu, Zaručniku Bl. Dj. Marije. Početak svake večeri u 6 s. sa posebnim razmatranjima pred izloženim Svetotajstvom.

BLAGDAN SV. JOSIPA, Zaručnika Bl. Dj. Marije, u crkvi sv. Frane svetkovat će se ovim rasporedom: U 4 s. ujutro otvaraju se vrata crkve, a u 5 s. počinje pjevanje „Štenja“ o sv. Josipu. U 6 s. „Tebe Boga hvalimo“ i prva sv. Misa sa asistencijom. Od 7 s. redaju se sv. Mise jedna za drugom svako pola sata. U 10.30 s. zadnja svečana sv. Misa preč. prepozita don Ivana Ivanovića. Poslije podne u 5 s. mp. o. Frano Miolin, korizmeni propovjednik, držat će prigodno slovo o sv. Josipu. Zatim će preuzv. naš biskup dr Jerolim Mileta narodu udijeliti svečani blagoslov sa Presvetim. Svečanost se zaključuje ljubljnjem svečevih moći.

TRINAEST UTORAKA SV. ANTUNU PADOVANSKOMU. Prema običaju drugih godina držat će se ova pobožnost u crkvi sv. Frane svakog utorka u pripravu blagdana ovoga velikog Sveca. U 6 s. ujutro skupna sv. Misa i pričest pobožnih štovalaca sv. Antuna i pjevanje pjesme: „Ak' od Ante tražiš čuda“. Navečer u 6 s. pred izloženim Svetotajstvom posebna razmatranja o životu sv. Antuna i blagoslov. Zaključuje se pobožnost pjesmom: „O sveće veliki, čudesa tvorče!“ Prvi utorka je 14. marta.

TECAJ KRIŽARICA. 25.—27. II. t. g. Okružje Križarica u Šibeniku priredilo je II. okružni tečaj za svoja društva. Tečaju su prisustvovala Križarice dvaju šibenskih društava, iz Vedica i Primoštena te djevojke iz Zatonu. Tečaj je bio čisto praktičan. Svakoga dana je počimao sv. Misom i sv. Pričešću te propovijedu okružnog duhovnika vlč. don Ante Radića. — Održano je 8 predavanja: „Povijest križarskog pokreta“ (Šarin M.), „Križarice i rad za službenike oltara“, (Belamarić M.), „Naš prosvjetni rad“, (Čošić E.), „Križarica i misije“ (Jadronja J.), „Naša knjižnica i širenje katoličke štampe“ (don Ante Radić), „Vrline voditeljica Malih Križarica“, (don A. Radić), „Rad s našim najmladima“ (Šarin M.), i „Križarica na rasršću“ (Ostojić M.). Osim toga posvećeno je više sati pouci u kajigovodstvo i u igre za Male Križarice. 26. II. održalo je okružje svoje godišnje vijeće i izabralo novo vodstvo. Popodne održano je sijelo s Malim Križaricama te svim šibenskim Križaricama i gospodama od „Zore“, kojima su prisustvovala i sve tečajke. 27. II. nakon ispita odoše tečajke s još više oduševljenja i volje svojim kućama, da sve, što su čule i naučile, prenesu u srca svojih sestara.

DAROVU „UBOŠKOM DOMU“: Da počaste uspomenu pk. Marije Frigonović: Pačić Stipe i Šime Din 25 te Goleš Luca Din 20. Da počaste uspomenu pk. Vice Juras: Škarica Drago i Merlak Bruno po Din 20. Da počaste uspomenu pk. Dumice Gulin: Vikario Pavao Din 20. Da počaste uspomenu pk. Kate ud. Segarić: Dr Pasini Kažimir Din 20. Da počaste uspomenu pk. Antice Žarko: Bratić Josip Din 40. Da počaste uspomenu pk. Jere Livaković: Marković Stjepan Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI ELIXIR

NUCA
UTEM
GOD
1861

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa

jedino

R. VLAHOV

SIBENIK